

Sygn. akt I C 742/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa D. A.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę 6.000,00 zł

zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powódki D. A. kwotę 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 2.648,81 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści osiem złotych 81/100).

Sygnatura akt IC 742/13

UZASADNIENIE

Powódka D. A. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Towarzystwo (...) w S.A. z siedzibą w S. kwoty 6 000 zł tytułem zadośćuczynienia za cierpienia związane z wypadkiem z 15 kwietnia 2012 roku.

W uzasadnieniu powódka podała, że w dniu 15 kwietnia 2012 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w następstwie którego doznała skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa i stłuczenia klatki piersiowej. Powódka wskazała, że pojazd sprawcy ubezpieczony był w zakresie OC w u strony pozwanej, która przyznała powódce zadośćuczynienie w kwocie 2500 zł i odmówiła wypłaty dalszej żądanej kwoty.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Przyznała, że ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji drogowej z dnia 15 kwietnia 2012 roku, ale przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła powódce należne zadośćuczynienie w kwocie 2500 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka D. A. została poszkodowana w wypadku komunikacyjnym 15 kwietnia 2012 roku.. Była w chwili wypadku osobą pasażerką samochodu, w który uderzył sprawca ubezpieczony w (...) Towarzystwie (...).

Dowód:

- przesłuchanie powódki K- 68-69, akta szkody

W chwili wypadku powódka miała 37 lat. W wyniku wypadku powódka doznała urazu kręgosłupa, odczuwała bóle głowy i karku, leczyła się u ortopedy i neurologa, przeszła rehabilitację i oczekuje na następną., nie stać jej na prywatną rehabilitację. Do chwili obecnej powódka odczuwa drętwienie palców i bóle głowy, co jest uciążliwe przy wykonywaniu

pracy zawodowej- powódka pracuje w banku (...) przy komputerze. Przed wypadkiem powódka była instruktorką aerobiku, czynnie uprawiała sporty- narty, snowboard, rower, biegi, piłka ręczna . Obecnie nie może prowadzić zajęć ani ćwiczyć.

Dowód:

- przesłuchanie powódki K- 68-69

Powódka otrzymała od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 2500 zł .

Dowód:

- akta szkody

Jak ustalili powołani przez Sąd biegli chirurg - ortopeda S. G., neurolog T. W., powódka doznała wykręcenia kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości, bez objawów korzeniowych w chwili badania i stłuczenia klatki piersiowej bez następstw, co ortopeda uznał za 1% długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Skutkiem urazu skrętnego odcinka kręgosłupa szyjnego był zespół bólowy odcinka szyjnego , a uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu neurolog określił na 5 %.

Dowód:

- opinie biegłych K 80-82, 98-99

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył , co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Sprawą sporną była w sprawie wysokość należnego powódce zadośćuczynienia, wobec wypłacenia już kwoty 2500 złotych.

O charakterze, jaki ma spełniać zadośćuczynienie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanego w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), stwierdzając, że zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 2.500 zł nie jest adekwatne do krzywdy jakiej doznała powódka ulegając wypadkowi komunikacyjnemu i w oparciu o ustalenia i wnioski opinii wszystkich powołanych biegłych przyznał powódce 6 000 zł dalszego zadośćuczynienia.

Wynika to z faktu, że rozważając wysokość w jakiej winno być zadośćuczynienie wypłacone, należy rozważać każdy przypadek indywidualnie, ponieważ jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 2002 r., wydanemu w sprawie IV CKN 1266/00 (LEX nr 80272) określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd ma dosyć szeroką swobodę w tej kwestii. Zdaniem Sądu przyznane zadośćuczynienie w połączeniu z otrzymanym już, jest w pełni adekwatne do stopnia cierpień zarówno fizycznych jak i psychicznych jakich w wyniku wypadku doznała powódka.

Sąd uwzględnił przede wszystkim młody wiek powódki, pomocniczo uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6%, ale przede wszystkim wynikającą z przesłuchania powódki zmianę trybu życia po wypadku, niemożność uprawiania sportów i prowadzenia zajęć aerobiku oraz ćwiczeń. Ta właśnie zmiana trybu życia stanowi krzywdę wymagającą kompensaty w postaci zadośćuczynienia.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 § 1 k.p.c.